

Przedmiot opodatkowania

Opodatkowaniu podlega suma dochodów uzyskanych przez podatnika ze źródeł przychodów [1].

Źródła dochodów podzielone są na dwie grupy, dla niektórych celów traktowane rozdzielnie:

- zyski kapitałowe oraz
- inne źródła przychodów.

Dochód z danego źródła przychodów to nadwyżka sumy przychodów uzyskanych z tego źródła nad kosztami ich uzyskania - osiągnięta w roku podatkowym.

Jeżeli koszty uzyskania przychodów przekraczają sumę przychodów – to różnica jest stratą z danego źródła.

W podatkowych grupach kapitałowych dochodem ze źródła przychodów jest nadwyżka sumy dochodów wszystkich spółek tworzących grupę, uzyskanych z danego źródła przychodów, nad sumą ich strat poniesionych z tego źródła. Jeżeli suma strat poniesionych z danego źródła przychodów przez spółki, które wchodzi w skład podatkowej grupy kapitałowej przekracza sumę dochodów uzyskanych z tego źródła – to różnica stanowi stratę podatkowej grupy kapitałowej poniesioną ze źródła przychodów.

Ze względu na zakres opodatkowania, w kontekście terytorialnym, rozróżnia się:

- nieograniczony obowiązek podatkowy – który polega na tym, że obejmuje się obowiązkiem podatkowym całości dochodów podatnika, bez względu na miejsce ich osiągnięcia; dotyczy on podatników, którzy mają siedzibę lub zarząd na terytorium Polski,
- ograniczony obowiązek podatkowy – który polega na tym, że obejmuje się obowiązkiem podatkowym tylko dochody osiągnięte na terytorium Polski; dotyczy on podatników, którzy nie mają w Polsce siedziby lub zarządu [2].

Istnieje katalog zwolnień przedmiotowych [3]. Dotyczą one niektórych form organizacyjno-prawnych, generalnie o charakterze niegospodarczym, jak np. stowarzyszenia i fundacje. Zwolnienia obejmują najczęściej tę część dochodu, która jest przeznaczona przez podatnika na określone, społecznie użyteczne cele.

Przypisy:

[1] art. 7 ustawy CIT

[2] art. 3 ustawy CIT

[3] art. 17 ustawy CIT

Podstawa prawna

ustawa z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (zw. ustawą CIT)